

[Økonomiministeren.]

selv om jeg har måttet anvende mange år til at trænge ind til det ærede medlems bevidsthed. Måske vil det i denne forbindelse være rimeligt med et par ord ligesom at rekapitulere udviklingen med hensyn til voldgiftstankens vækst herhjemme og det radikale venstres forhold dertil.

Som bekendt har det radikale venstres standpunkt gennem en menneskealder været, at der skulle tilvejebringes en voldgiftsordning, som kunne stå rede i god tid, inden overenskomstforhandlinger finder sted. Gennem mange, mange år forkætrede denne tanke, ikke blot af arbejdsmarkedets parter, men også af venstre og konservative her i tinget. De to partier forsøgte gennem mange år at latterliggøre tanken som en verdensfjern grille. De to partier ville end ikke forhandle derom.

Efterhånden blev lovgivning vedrørende voldgiftsafgørelser i 1930erne og 1940erne fra tid til anden vedtaget af de demokratiske partier her i folketinget i akutte situationer over for samfundsødelæggende konflikter. Modstandsfronten i venstre og konservative begyndte efterhånden at vakle, og i efteråret 1955 blev for første gang et forslag fra vor side om en voldgiftsordning modtaget med tilbud om velvillig behandling af det konservative parti, men i det udvalg, der blev nedsat, var det vinteren igennem ikke muligt at opnå enighed. Jeg minder i denne forbindelse om, at et konservativt medlem af udvalget, det ærede medlem hr. Adolph Sørensen, udtalte sig bestemt imod forslaget.

Så kom den store arbejdskonflikt i foråret 1956, som fandt sin afgørelse her i tinget. Efter denne konflikt var situationen da denne, at modstanden fra arbejdere og arbejdsgivere, fra socialdemokratiet og fra medlemmer af i hvert tilfælde det konservative folkeparti mod en voldgiftsordning førte til, at arbejdsretskommissionen med tilslutning fra alle sider blev nedsat.

I denne kommission opfordrede straks kommissionens formand — og det samme gjorde man fra alle andre sider i kommissionen — til at gøre et forsøg på at nå frem til en ordning, der gav de bedste muligheder for at forebygge ødelæggende konflikter. Jeg udtalte da i kommissionen, som jeg dengang selv var medlem af, at også jeg

følte en forpligtelse til at medvirke hertil. På dette grundlag fremsatte jeg da den 1. marts i år i arbejdsretskommissionen nogle synspunkter, som jeg erklærede mig rede til at forhandle videre om. Disse synspunkter gik ud på, at forligsinstitutionen, som også foreslået af det ærede medlem hr. Thisted Knudsen, skulle kunne udsætte konflikter i indtil 4 uger, så der blev givet yderligere tid både for parterne og forligsmanden til at finde vej til forebyggelse af konflikt, forinden sagen efterhånden måtte blive løftet op i det politiske plan. Dette forslag fremsatte jeg altså den 1. marts i år, to måneder før valget, og det er denne tanke, det radikale venstres ordfører i dag på partiets vegne har givet tilslutning til.

Der er endnu en ting, jeg i denne forbindelse vil understrege. Gennem alle de mange år, det radikale venstre har fremført voldgiftstanken, har vi aldrig undladt stærkt at understrege, at vi ønsker, at der gives arbejdsmarkedets parter enhver mulighed for at tale sig til rette om deres forhold. Det har glædet mig, at det ærede medlem hr. Thisted Knudsen også i den henseende har taget ved lære af mine synspunkter. Det fremgår af en udtalelse, det ærede medlem fremsatte her i tinget den 15. november 1955, som jeg måske må citere (Folketings-tidende 1955-56, sp. 993). Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen sagde da:

„...vi erkender, at først når alle muligheder er udtømt, når forligsmandsinstitutionen er kørt fast og — det lægger vi afgørende vægt på — omfattende samfundsinteresser udsættes for fare, må samfundet have både pligt og ret til ... at gribe ind...“

Her udtaler det ærede medlem sig altså om det tidspunkt, hvor en sag af denne karakter bør løftes op i det politiske plan. Jeg tror, at de, der ønsker en god udgang af de nuværende vigtige forhandlinger, vil gøre en nyttig gerning ved også i denne tid at handle efter det direktiv, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen dengang gav.

Carl P. Jensen: Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen gik i rette med mig i anledning af mine udtalelser vedrørende proprietær Røhr Lauritzens tale om landbrugets strejketrussel. Det ærede medlem har overhørt, at jeg i denne forbindelse